

Prodajalci in bralci „Totega lista“!

Preberite NAŠE PISMO na strani 4!

Poština plačana v gotovini

SREDA, 7. JANUARJA 1953

6 dinarjev

TOTI LIST

LETO VI.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO

STEV. I

ZADNJE VESTI IZ RIMA

(Od našega specialnega dopisnika)

TRAGIČEN NESPORAZUM

— Romanuccio, bestia, danes si se torej spet pretepal?!
 — Ampak, papa...

— Tiho, ostia! Ne začenjaj mi spet s tem, da ste se šli črne srajce in partigiane in da so vas ti prekleti partigiani spet prebunkali!

— Papa, dovoli vendar...

— O santa Madonna, Romanuccio, jezik za zobe! Nikar spet ne razburjaj papačija s partigiani, sicer vso noč ne bo zatisnil očesa!

— Ampak, porca lui, pusti me vendar do besede! Danes smo se vendar šli samo rimski parlament!

NA SODIŠČU

— Predlagam vama, da uredita svoj spor na parlamentaren način...

— Gospod sodnik, midva bi ga pa raje kar na miren način!

V BOLNICI

— Hm, hm, tale rana pa ni kar tako... Dejal bi, signor poslanec, da ste jo izkupili od levicel?

— Veste, doktor, meni se pa vse zdi, da je od črnilnika...

MORALNE KVALIFIKACIJE

»Pomisli, Joachim, tri leta sem metal pijance in pretepače iz gostilne »Impero romano«, pa se ti drzne ta pokveka Lodovico trditi, da nimam moralnih kvalifikacij za parlament!«

OGORČENJE

»Mir tam v zadnjih klopih! Kaj mislite, da smo v parlamentu, da se boste lahko preteпали po mili volji!«

VAJA

Dva fantka se neusmiljeno pretepata sredi ulice. Starejši možakar ju okrega:

— Nehajta že vendar s to nespodobnostjo!

V tem poseže vmes neka ženska:

— Kar pustite ju! Vadita se za poslanca!

ZVESTOBA DO GROBA

— Draga moja, šest dinarjev boš dala vs. k teden, pa bom tvoja!

Dve najnovejši iz Francije

(Od našega pariškega sodclavca)

TOLAZBA

»Ampak, Maurice, če teden dni nisva poročena, pa že praviš, da si se me naveličal!«

»Toda priznati moraš, da je bil najin zakon vendar trajnejši od vsake dosedanje vlade!«

NI MOGOČE POGREŠITI!

»Antoine, povejte mi, kako imenujemo zvezdo, ki za hip zažari na nebu in takoj nato izgine.«

»Ministrski predsednik, monsieur le professeur!«

DIFERENCIACIJA

Kmetje iz vasi Wyrab na Poljskem so se pritožili na gozdarsko ministrstvo, da jim divji prašiči delajo na poljih škodo. Na kraj škode je prišla komisija iz ministrstva, ki pa je ugotovila, da delajo kmetom škodo prašiči iz privatnega in ne iz državnega sektorja. In tako kmetom ni preostalo nič drugega, kot da si pomagajo sami. Pa se je zgodilo, da je zalotil kmet Longinus Brezpodplatočki na svoji njivi divjega prašiča in mu je s kolom upihnil luč življenja. Seveda so ga takoj drugi dan prijeli žandarji, češ da je ubil prasca iz državnega sektorja. Longinus pa se jim je hitro izvil:

»Ampak, gospoda, prasec je bil vendar iz privatnega sektorja!«

Žandarji so mu oporekali: »Kako si mogel to vedeti, ko si ga vendar pobil ponoči?«

Longinus se je modro odrezal:

»I, prav zato. Kako bi se sicer državni prasec drznil hoditi ponoči sam brez žandarjev okoli?!«

IZABELA

Med člani avstrijsko-jugoslovenske komisije, ki rešuje vprašanja dvolastništva, vlada kolegialno vzdušje. Večina njih ni večša obeh jezikov, a se moške vseeno kar dobro razumejo. Tako je naš delegat ponujal v neki vaški gostilni Avstrijcu čašo vina:

— Trinken — izabela!

Avstrijec pa ga je zavrnil:

— Dobra — aber is a črna.

PLAVALNI STILI

Nekje v Avstriji — pred parlamentarnimi volitvami. Za zmago se potegujejo štiri glavne stranke: »ljudska opozicija« (kominformisti), stranka neodvisnih (VdU), avstrijska ljudska stranka (ÖVP) in socialistična stranka. Da bi bolj razmahnil predvolilno kampanjo, so se odločile za plavalno tekmovanje. Za vsako stranko nastopi po en plavec. Na znak starterja skočijo tekmovalci v vodo in krepko zaplavajo. Toda glej: kominformist nenkrat utone. Pravi, da je temu vzrok dejstvo, da je imel preveč odprt gobec. Drugi utone plavec stranke neodvisnih. Vzrok: plaval je le z eno roko, z drugo pa je hitel pozdravljati: Sieg Heil! Potem nenadoma izgine s površja predstavnik avstrijske ljudske stranke. Pravi, da je utonil zato, ker so noge delale eno, roke pa drugo — približno tako kot razne struje v stranki. Ostal je le še plavec socialistične stranke. Sam je korajžno plaval naprej, toda... Toda tik pred ciljem je tudi on utonil. Prav takrat je namreč odbilo fajramt — in nehal je delati...

DIALEKTIKA

»Vidiš, Pietro, prišel sem do zaključka, da smo pravzaprav mi, Italija, omogočili Eisenhoweru zmago na volitvah.«

»Kako to?«

»Prav enostavno! Pogledaj: če bi ne bilo fašizma, to je nas, bi ne bilo druge svetovne vojne. Če bi ne bilo druge svetovne vojne, bi ne bilo zavezniške invazije v Francijo. Če bi ne bilo zavezniške invazije, bi Eisenhower ne mogel postati poveljni: invazijske vojske. Če bi pa ne bil poveljni: invazijske vojske, bi ne bil v Ameriki tako popularen. In če bi ne bil v Ameriki tako popularen, ne bi nikoli zmagal na volitvah. Ecco, torej mora biti za zmago hvaležen samo nam!«

»Pa ve Eisenhower za to?«

»Ne vem. Toda bolj je, če danes ne ve za to!«

NOJEVSKA POLITIKA

»Mamma, zakaj tišči ta noj glavo v pesek?«

»Ne vem, caro mio. Mogoče rešuje tržaški problem?!«

RAZLIČNI OKUSI

— Vi Marokanci bi morali biti hvaležni nam Francozom za civilizacijo, ki smo jo vam poklonili!

— Hm, saj bi vam bili, ko bi bila primerna za naše želodce. Tako pa ne moremo nič, če nam v želodcu — leži!

IZ KATOLISKE ITALIJE

Kmet pri spovedi: »Naslednji moj greh je, da sem dovolil hčeri, da se je zaljubila v kominformovca.«

Zupnik: »To, predragi moj kristjan, zdaj ni več greh.«

PARLAMENTARNO POFOSKANJE V PARIZU

ali

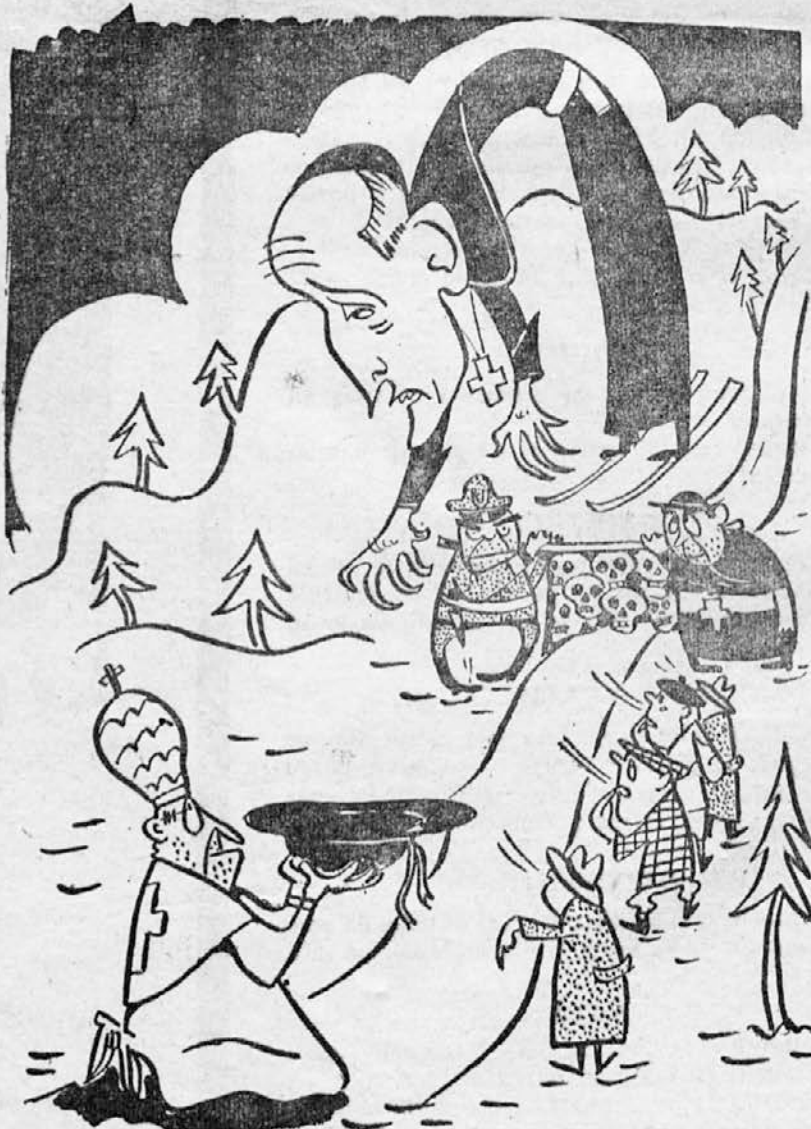
KATERI BO PRVI »MIŽAL«?

Ančka-pančka-pomarančka
v prvi klopici sedi,

zopet novo vlado rabim,
tokrat boš predsednik — ti!

ZAČETEK ZIMSKE SEZONE 1953

Blaž Mozol:

Sem in tja po združni liniji

Svojevrsen tip zadruga so nedavno skonstruirali v Skofljici pri Ljubljani. Pravijo, da bi se s takim združništvom strinjali tudi v Vatikanu in da ga bodo priporočili raznim kapitalističnim združenjem na zahodu. Po škofljških združnih teorijah mora biti vsaj polovica odborikov kmetijske zadruga iz vrst obrtnikov, predsednika izvolijo združniki iz vrst nezadržnikov, za ostale odborike pa prav tako ni najno, da so člani kmetijske zadruga. Nova teorija dalje predvideva, da kmetijska zadruga ne sme sprejeti poljedelskih strojev reorganizirane kmečke delovne zadruga, temveč mora skrbeti predvsem za štacuno. Poslovodja trgovine takšne zadruga mora stanovali v bližnjem večjem mestu, njegova prvenstvena naloga pa je ignoriranje predpisov o finančnem poslovanju. V ta namen mora delati mimo Narodne banke, kjer vsaj šest mesecev ne sme dvigniti denarja za plače, marveč ga mora odtegovati od izkupička. Hkrati s tem mora poslovodja skrbeti tudi za razvoj zunanje trgovine. Svojim znancem v mestu mora namreč dobavljati mleko, kolone in podobno po grosistični ceni.

Pravijo, da bi bilo kaj koristno uveljaviti na širšem področju tudi prakso kmetijske zadruga Velika Nedelja, kajti tako bi lahko združni traktor uporabljali malodane zgolj nezadržniki, člani kmetijske zadruga pa bi se spričo tega končno oprijeli telesne vzgoje.

Vsebinska posebna točka zadržnega statuta Skofljice bi po vzoru iz Črnuč pri Ljubljani lahko bila uporaba zadržnega doma. Tako bi tudi druga podjetja vendarle prišla do lokalov, zadruga pa bi se že zamaknila v kak stranski prostor.

Če pa bi se ravnali po zgledu združnikov iz Benedikta v Slovenskih goricah, bi marsikje v bodoče lahko v zbor proizvajalcev volili domačega župnika.

Pa še recite, da na vasi tu pa tam ni nadebnosti.

DOVOLJ POSLA

Izvoščka, ki se je pravkar vrnil s svojim kljusetom od pogreba, je podražil njegov konkurent, šofer takšija:

»Kmalu vas bomo tako izpodrinili, da boste le še pri pogrebnih vozilih.«

»Nič ne dé,« je odvrnil izvošček, »če boste vi dosti vozili, bomo imeli mi dovolj posla!«

Fičafajev Tunek:

VELIKA ALTERNATIVA

TEŽAVE Z INVENTURO — KRVAV POROD — POLEMKA, KI BI RAZGIBALA CELO DELAVSKI SVET — VSAKA PODOBNOST S KATERIMKOLI PODJETJEM ZAJAMCENO IZKLJUCENA!

Konec leta. Podjetje. Inventura. Gnjavaža, komisije, pisarija, računanje, preklinjanje. Končno generalni posvet. Računovodja ima besedo:

— Tovariši, inventuro je treba oceniti.

— Aha, oceniti! — so se strinjali vsi ostali.

— Toda kako?

Napet molk. Nekdo si je glasno brisal nos. Demonstrativno.

— Kako jo naj ocenimo? Če jo ocenimo visoko, bo boljše za kredite, toda slabše za plače...

— Toda če bo ocenjena nizko, bo slabše za letošnji prihodnje leto...

— In če bo ocenjena visoko, nam bodo prigovaljali, če pa bo znesek prenizek, smo na škodi...

Res, kako torej oceniti inventuro? Eni so za visoko ocenitev, drugi za nizko. Eni so proti visoki ocenitvi, drugi proti nizki.

Težak položaj, delikatna problematika!

Velika razprava. Ura je že polnoč. Še vedno ni od-

ločitve. Nizko ali visoko, visoko ali nizko?

Velika alternativa. Nizko-visoko, visoko-nizko!?

Potem je dejal nekdo — vedno so ga imeli za zgago pri podjetju:

— Kaj pa če bi ocenili inventuro toliko, kolikor je resnično vredna...?

Splošen preplah:

— Aaaaaaah! Ideja! Kako to, da ni nihče že prej prišel na to salomonško rešitev?

— Res! Kaj hočete — nihče pač ni na to niti pomislil...

— Vidite, Watson, ta pa čaka tisto Novo leto, ko bodo podražili mast in sladkor.

TRDOVRATNOST

Jure Zmikavt je osumljen vloma. Preiskovalni organ mu prigovarja:

— Priznajte vlom. Čemu tajite, ko pa imamo vaše prstne odtise!

Jure se razburi:

— Kako jih morete imeti, ko sem pa delal v rokavicah! Ne priznam, pa amen!

ZACETNIK

— Vi pač še niste dolgo v trgovini!

— Kako to mislite?

— Ker zaradi, kadar poveste ceno.

NESPORAZUM

Uradnik: »Zakaj ste pa prišli na razpravo s temle kolom?«

Pretepač: »E, mi je pa sodnik rekel, naj sam poskrbim za obrambo!«

PROTESTNA RESOLUCIJA

Spodaj podpisani Nikola Tesla, znanstvenik, pošiljam Vašemu uglednemu tedniku protestno resolucijo proti članku, ki je bil pod mastno tiskanim naslovom objavljen na drugi strani Slovenskega poročevalca z dne 5. 1. 1953:

1. Ne dovolim nikomur, niti glavni direkciji pošte, da bi na današnji dan, t. j. 7. januarja 1953, proslavljali 60. obletnico moje smrti. S to proslavo bi namreč trdili, da sem vse svoje izume ustvaril do 7. januarja 1893, česar pa — razen pripadnikov Znanstvenega zavoda ZSSR, ki edini prisojajo take zmožnosti svojim članom — ne bi bil zmožen noben zemljan.

2. Dosegel sem 87 let življenja, kar je vsekakor nekaj. Slovenski poročevalec pa bi mi rad odmeril samo 37 let življenja, kar se mi zdi le nekoliko premalo.

3. Zgoraj navedenim dovoljujem na današnji dan proslavo desete obletnice moje smrti.

V onostranstvu, 7. januarja 1953.

Nikola Tesla, l. r.

NEZANESLJIV

— Toplomer, ki sem ga kupil pri vas, je zanič!
— Nemogoče. Prodal sem vam najboljšega!
— Jaz pa pravim, da je zanič! Enkrat kaže tako, drugič drugače, pa se človek nikoli ne more nanj zanesti!

Kdor zna, ta zna!

Piše: Makal Zdraba

Dejstvo je to: kdor zna, ta zna!

Stvar se je pričela takrat, ko so se devize lahko dobile na banki — v prosti prodaji. Edino kar je bilo pri tem neugodno, je bil zakon o ponudbi in povpraševanju. In kaj češ, devize so dragocena sredstva — samo še potni list je potreben in zanje je mogoče »tam zunaj« nakupiti milijon prekrasnih stvari — od najlonc do nalivnega peresa in ure, da ne govorimo o barjih in varietetjih! O teh tako že pripovedujejo pod diskrepcijo, seveda, v zaprtih družbicah nekateri srečni direktorji...

Nič ne de, če so zato devize hudo poskožile — kaj pa more nam takle zakonček o ponudbi in povpraševanju — saj so dnevnicke določene v valuti, dinarčke zanje pa plačuje podjetje...

To je ena stran te zadeve — tista, s srečnimi potrošniki deviz.

Kako pa je s tistimi šč srečnejšimi prodajalci deviz — še srečnejšimi zato, ker dobijo za svoje devize tudi 500, 600 ali celo več odstotkov? Med brati — to je brez šale krasen posel in variabilni del plače se kar smehlja...

Vzemimo na primer izvoznega podjetja BOPORLOPIP!

Izvažajo, kajpak! Toda izvoz je izvoz — ima tudi svoje muhe. Ljudje tam zunanaj tudi niso od lani in če kaj kupijo, hočejo kupiti čim bolj poceni! Tu jim manjka, primojdunaj, vsak smisel za socialistično trgovino!

V redu, pravijo pri podjetju BOPORLOPIP, dajmo jim torej ceneje! Čeprav pod lastno ceno!

Kako, pod lastno ceno? Menda ja ne mislijo živeti od zgube?

Jok! Glavno je izvoz, so dejali! Glavno je, da prodajamo. Pa čeprav bi lahko prodajali tudi po višjih cenah, kdo bi se mučil s takšnimi malenkostmi?!

Kaj pa plačilni fond, da ne govorim o variabilnem delu plače?!

Vidite, bratci, to pa je moč kalkulacije. S tistimi 20 odstotki deviz, ki ostanejo podjetju, lahko kriješ, ko jih prodajš, vsaj 40 odstotkov vse cene!

Ni mogoče? Kdo pa plača potem tistih 40 odstotkov popusta izpod lastne cene?

Kdo? Enostavno tisti, ki kupuje devize po 500 ali 600 odstotkov dražje — in tako smo zopet na začetku naše zgodbe!

Toda to nas ne sme motiti! Glavno je, da so vsi zadovoljni! Inozemci, ker so kupili blago pol zastonj, izvoznega podjetja, ki kljub vsemu dobi variabilni del plače, in tisti razni direktorji, ki se vozijo s take dragimi devizami »tja ven...«

Kaj pa drugi?

Hm, drugi? Povejte mi, prosim, kaj pa to tiste druge sploh briga?!

Naslednja številka »Totega lista« izide
v sredo, 14. januarja 1953!

NAŠE PISMO

Dragi naši bralci in prodajalci!

Tako smo prijadrali v novo leto. Vsak teden Vas bomo sedaj obiskali. Dolg je čas dveh tednov do nove številke — so nam lani le prepogosto očitali naši bralci in zato smo se odločili za ta korak.

S tem pa se seveda marsikaj spremeni. Ker bodo naročniki dnevnika »Večer« dobivali naš »Toti list« kot brezplačno prilogo, smo z enkrat prodajalcem v krajih, kjer je ta priljubljeni dnevnik razširjen, poslali nekaj izvodov manj, ali pa celo sploh nič — saj ne vemo, v koliko so naši bralci tudi naročniki »Večera«! Zato Vas prosimo — tako bralce kot posebno še prodajalce, da nam sporočite do ponedeljka ali najkasneje do točka 13. januarja na dopisnici, ki jo izrežete na tej strani, ali smo Vam poslali preveč ali premalo izvodov — pošne stroške nosimo mi. Ker dobivajo »Toti list« priložen samo naročniki »Večera« in torej v kolportazi ne bo priložen, vas prosimo, da to upoštevate in naročite nemudoma toliko izvodov, kolikor jih boste lahko prodali. Prodajna cena je 6 dinarjev, od tega pa ostane prodajalcem 1 dinar provizije, tako da nam pošljejo po 5 dinarjev in to vsak mesec sproti po priloženi položnici. Glave eventualno neprodanih izvodov pa naj pošljejo nam, da jim jih lahko vpičemo v dobro.

Sedaj pa še nekaj besed našim dolžnikom. Ni jih več mnogo, toda kljub temu bomo morali vsem tistim, ki svojih obveznosti niso poravnali, ustaviti pošiljanje lista in obrati tudi nam neprijetna sodna pota, da pridemo do denarja — kajti če hočemo dati našim bralcem list za tako malo denarja, moramo vsaj ta denar res dobiti, da lahko poravnamo tudi mi svoje obveznosti. Zato vsi dolžniki izpolnite še danes položnico in jo nemudoma pošljite z dolžnim zneskom na naslov: »Toti list« Maribor. R.Š. pri Narodni banki 6401-T-169.

Vse naše bralce, ki v svojem kraju še nimajo prodajalca »Totege lista«, pa prosimo, naj se obrnejo na bližnjo trafiko ali poslovalnico KZ, da naroči pri nas toliko izvodov, kolikor jih potrebuje!

Uredništvo in uprava
»TOTEGA LISTA«

Sodba pred poslednjo sodbo

(Padla bo koprena — z Berdena)

»Spet: lop po gospodu!« bo rekel kdo grobo, ko videl bo v »Totem« to »sveto« podobo! Nikar ne razburjaj se, bralec naš dragi, te dni ga sodišče bo imelo na vagi!

M. T., HOCE — Pišete nam, da je šla služkinja župnika v Hočah v zadržno gostilno Račič po vino; ko je hotela plačati, pa ji je gostilničarka zaupno dejala, da je za gospoda vino zastonj. — Vašega dopisa ne bomo objavili, ker nam je prav malo mar, ali vaš gospod pije vino zastonj ali za denar. Morda so pa gospod z gostilničarko tako domenjeni, da ji bodo po njeni smrti zastonj maše brali?

T. S., VOLICINA — Sporočate, da so vaš duhovni go-

Iz uredniškega koša

spod pri spovedi zamenjali neko žensko z drugo in so jo imeli za Tuševo Matildo ter ji dejali, da ji ne dajo odveze, ker ima v posesti njegovo najlepšo zemljo, ki ji jo je dodelila agrarna reforma. — Verjetno bo Tuševa, če bo hotela, že pri kakem drugem dušnem pastirju prišla do odveze, neverjetno pa je, da bodo gospod še kdaj prišli do tiste zemlje.

»PO DRAVI GOR IN DOL«

— Lepo je, da nas obveščate, kako si eden izmed uslužbencev neke elektrarne popravlja svojo hišo od zunaj in znotraj na stroške podjetja. Ker pa pristavljate, da je upravni odbor sindikalne podružnice mišljenja, naj bi se o tem nič ne govorilo, smo mi mnenja, naj bi se o tem nič ne pisalo — dokler ne bo vse od znotraj in zunaj popravljeno. Takrat bi pa želeli objaviti izčrpano poročilo.

Izrezite, izpolnite in takoj odpošljite!

Pošiljajte

po _____ izvodov

vsake številke

TOTEGA LISTA

(priimek in ime)

(naslov — pošta)

(podpis)

UPRAVA

Znamka
za
10.— dia

»TOTI LIST«

MARIBOR
KOPALIŠKA ULICA 2
Poštni predaj 52

HOFROT-KŠINT

— Na servus vinči, majne libe frau Muršec!

— A — krišina, krisina, frau Kliček! Tak se hilam... — Na venigstens da vam reče frelihe fajertog!

— Oba gensma mit te fajertog, te san šo umi! Oba jec moram pa res šnel, dol k burkini...

— Jesasna, kaj je tam los? — Tes bisns net? Na azo, zo bos? Da še to nena ne vete...

— Na, an pisl krank sem bla, zaj po fajertogih.

— Na, majnadraj, zaj ste pa neki ekstra fajn frzajmali, tes zogi ina! Ta hofrot Gajga je bil tu!

— Bos fir an hofrot? Tu v Marpuki?

— Na kloar, ta hofrot Gajga, direkt fom Vin!

— Oba gens! An rihtiga hofrot! No, pa nah?

— Na ja, toti hofrot je mel ajn uneligs kind...

— Bos zi net zogn, eniga pankerta! Jesasmarjandjožef

— an hofrot, pa nezakonski otrok! Na denks ina zo bos!

Pa ki ma pajnkrtka, umgocwüln, tu v Marpuki?

— Obana — ne bote no tak tamiš! In Spic andadonau, hotas kopt, z eno kelnarco. Und te hot in naha nima vuln!

— Bos, te kelnerin — an rihtign hofrot! Tes luda tes blede! Na zo bos! Und naha?

— Niks naha! Naha homs kajratet!

— Bizo? Ča ga ni hotla?

— Oba na, izioe net zo! Tu je bil še tisti kamadina zraven...

— Aha, und ter hot di kölnerin khajrat! Kercioa besa zo! Kaj bi le ena kelnarca mitan rihtign hofrot!

— Oba gens, gens! Ganc nariš me bote naredli! Izijo di tohta gvezn, visns...

— Aha, und tota je zaj v Marpuki, göl? Da jo le ni sram, tes luda...

— Oba bos, redns zo bled tahr! Saj je vse skup samo en fölm...

— Obana — an fölm? Und ta her hofrot pol ibahaupt ni v Marpuki, pa da kamadina?

— Natirli isa! Saj sem ga drajmol šla gledat...

— Azo tes feršeri net! Iza astan in Marpuk, oda isa net? Al ma pajnkrtka s kelnarco al s kamadinom? Jec feršeri ibahaupt niks...

— Na jo, i a net! Oba šen je bil toti fölm, zogi ina! Tak gmidih; oltesterajhiš, s federpušlami undzovajta! Jesas, var tes šen! I hob gvant, zogi ina, vira bosalatung...

Azo fitigot, jec hobi oba ka cajt mer!

Naročite se na »Večer«! Za 140 dinarjev mesečno dobite vsak dan dnevnik »Večer«, vsak petek kot prilogo družinski tednik »7 dni«, vsako sredo pa še »Toti list«!

„Človek, ne jezi se“!

(Piše Maks Zdraha)

Otroška igra je nekaj posebnega. Otroku razvname fantazijo, mu pokaže nove možnosti kombinacije, ga vzgaja, skratka — jaz sem za otroške igre. Celo pri svojih lastnih otrocih sem zanje, čeprav me to stane marsikdaj mnogo, mnogo živcev. Toda otroci imajo svoje pravice, posebno, če so trije in če dobiš zanje več, kot na primer sam zaslužiš.

Letos so dobili otroci za novo leto posebno igro. Kako se ji uradno pravi, ne vem — moji otroci ji pravijo »Človek, ne jezi se!« — najbrž zaradi kakšne podobnosti ali kaj. Igra se s kocko — no, ne bom dejal, da je kocka ravno vzgojnega pomena, toda zabava je zabava.

Seveda so bili moji trije takoj pri igri, medtem ko jaz ležem lepo na divan in poskušam v časopisu razbrati, kaj je oglaš in kaj brani. Vmes med tem zanimivim delom pa poslušam tako mimogrede odlomke iz njihove igre:

— Šest jih imam! — se dere Peter, najstarejši. — Pionirski vlak — lahko grem še šest točk naprej! Hura! No, sem pomislil, vendarle pionirska železnica še neke funkcioniira! Pametna igra je to!

— Hihihih! — se smeje škodoželjno Alenka, moja srednja, ki je sploh rada škodoželjna. — Na štirinajstici si — slaba cesta! Enkrat ne smeš metati, hihihih!

Poglej, pogledj, sem si mislil, kako vzgojna igra. Slabe ceste so res nekaj slabega in zato je prav, da ne moreš naprej!

Otroci se igrajo naprej, jaz pa berem časopis. Tu in tam slišim vmes še odlomke njihove igre:

— Hooooo! Alenka je prišla na tekmo Jugoslavija — ZSSR! Tri — nula! Meče še trikrat!

— Peter je še na Prvem maju! Lahko mečeš še dvakrat!

— Andrejček ima spet srečo! Za grško-jugoslovansko kolo lahko meče še dvakrat! Hura!

Poglej, pogledj, sem zopet mislil, res vzgojna igra! Za neugodne stvari je treba počakati — si kaznovan, ob dobrih in ugodnih prilikah pa si nagrajen! Res, ni je vzgoje nad takšno, neprisiljeno otroško vzgojno igro.

Otroci pa se igrajo dalje. Nenadoma zopet jok.

— Baaaaaaa! — se dere Andrejček, najmlajši. — Ne veljaaaaaa!

— Nič ne pomaga, Andrej! — mu dopoveduje Alenka. — Prišel si na Kongres ZKJ in zato enkrat ne smeš metati! Človek, ne jezi se!

— Baaaaaaa, ne velja! — argumentira po svoje Andrejček. — Ne grem se več!

Videl sem, da moram vzgojno intervenirati. Saj res tudi ni prav, da starejša dva takole varata mlajšega!

— Otroci, ni prav, da se ne držite pravil! — sem jim dejal. — Kar velja za enega, velja tudi za drugega. Če je Andrejček prišel na Kongres ZKJ, je prav in v redu, da je nagrajen kot vsak drugi! Če pa bo prišel prej od vaju do dedka Mraza in bo nagrajen — to je pač takšna igra! Zato se ji tudi reče: »Človek, ne jezi se!«

Peter in Alenka pa se ne data:

— Ni res, očka! Če pride na kongres, mora počakati!

Poglej saj tu vendar tako piše!

Pogledam navodilo — in res! Tako piše. Takoj sem uvidel, da je to lahko le tiskovna napaka. Citati bi se moralo: »Meče se enkrat!« in ne »Enkrat ne meče!« To je prav gotovo pomota!

Toda Peter in Alenka planeta takoj vame:

— Kako, pomota? Poglej tukaj, če prideš na zagrebški velesesem, enkrat ne smeš vreči, če prideš v Mariborsko tekstilno, moraš tudi čakati, in če prideš v Toplice poslušat maršala Tita, si kaznovan, da kar dvakrat ne smeš metati!

Vzrojl sem:

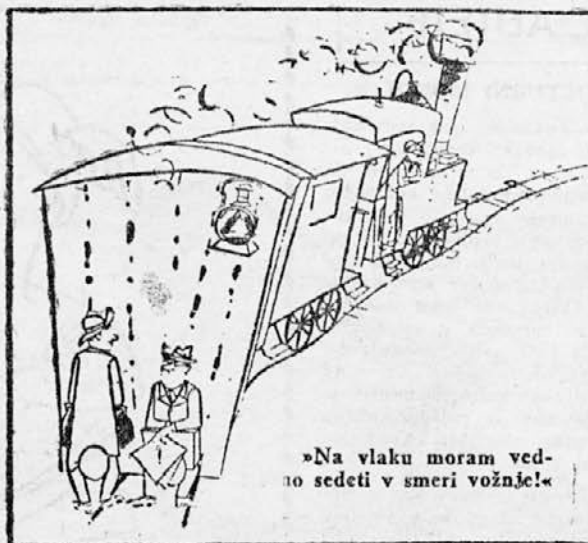
— Ne delaj se norca iz mene, zelenec! To je vendar silno vzgojna igra! Sam sem bil v Toplicah in to mi je bilo v veliko veselje in nagrada!

Vendar sem moral kloniti. Resnično piše tam tako, do besedice natanko: »... dvakrat ne mečeš!«

Jezen sem vzel časopis v roke in poskušal brati naprej.

Peter pa je prišel k meni, mi položil roko na koleno in prijateljsko dejal:

— Očka, nikar se ne jezi, saj je to le igra. »Človek, ne jezi se!«

NASVET

V neki družbi se je mlada dama z zelo dekoltirano obleko pritoževala zdravniku, da je strašno prehlajena:

— Kaj naj storim, dragi doktor, da se znebim tega prehlada?

— Nič lažjega, draga gospodična, kakor to! — odgovori ljubeznivi doktor. — Hitro se oblecite in ležite v posteljo!

V NEKI TURISTIČNI POSTOJANKI

Oskrbnik: »Tovariši, pojdite no semkaj, krasna mavrica se vidi!«

Turist: »Koliko pa stane?«

IRONIJA

— Se ti ne zdi, da bi šel z mojim tenorjem lahko v opero?

— Gotovo, samo če boš še dobil vstopnico...

PREVIDNOST

— Takole bolan pa res ne moreš v službo. Ali misliš, da res ne morejo brez tebe?

— Ne, samo bojim se, da tega ne bi opazili!

Majhne in velike želje

Zvest českoslovaški kominformovec si je kupil tri slike: Stalina, Molotova in Višinskega. Ko pa je prišel domov, je videl, da ima samo Stalinova slika zadaj kljukico za obešanje. Takoj je odhitel nazaj v trgovino in se pritožil. Trgovec ga je pa potolažil:

»Saj je vse v redu. Samo Stalin je za obesiti, ona dva pa je treba enostavno postaviti ob steno...«

NOVOLETNO VOŠCILO

Prvi prijatelj: »Mnogo prevodov!«

Drugi prijatelj: »Mnogo donosnih prevodov!«

MALI OGLAS

ZSSR: Išče mo državljanec, ki bi »premodremu« res iz srca želel srečno novo leto...

V MENZI

Gost: »Oprostite, toda tale zrezek je mikroskopsko majhen!«

Natakar: »To se vam samo zdi! Boste videli, kako dolgo ga boste jedli!«

DOKAZ

Ravnatelj: »Vzel bi vas v službo, če bi zanesljivo vedel, da ste pošteni.«

Prosilec: »Se lahko zanesete! Deset let sem bil v službi v kopalšču, pa se nisem niti enkrat kopal!«

NOVA PALAČA

Peter je delal pri gradnji nove palače. Prijatelj, ki je šel mimo gradbišča, ga vpraša:

— Ali bo ta gorostasna stavba kmalu pod streho?

— Da. Pločnik je že narejen.

STEDNJA

— Pet tisoč si dala za te čevlje?! Pa si rekla, da bova štedila!

— Him, kupi mi kolo, pa bom strgala manj čevljev!

CUSTVENA DAMA

Glas pevca v koncertni dvorani zveni v drobni, občutnih tonih. Niti en stol se ne premakne, niti ena vrečica bonbončkov ne zašumi, niti en poslušalec ne kašlja. Pravo ozračje za umetnost! V takih minutah človek občuti božansko moč melodije, s katero potuje po čudežnih pokrajinah lepote.

Opazujem obraz gospe, ki sedi nekaj stolov od mene. Srečen skladatelj, če bi videl, kako deluje njegova umetniška na to plemenito bitje. Gospa doživlja skladbo tako globoko, da ji polzijo po licih debele solze.

Se potem, ko je koncert končan in se drenjajo proti izhodu, je njeno lice objokano.

Občudujem taka tenkočutna in čustvena bitja!

Ko hočem razodeti to misel prijatelju, se obrne dama k svojemu kavalirju in mu potoži s stisnjenimi zobmi:

»Prekleti čevlji, že ves večer me tiščijo.«

Odslej „Toti list“ vsako sredo na 8 straneh za 6 dinarjev! Tovariši dopisniki, oddajte svoje dopise na pošto najkasneje vsako soboto ali nedeljo

DOMAČE SPECIALITETE

DETEKTIVSKA

Slavni Sherlock Holmes zadnjič obiskal Kobarid. Ustavil se je v neki gostilni in vprašal upravnika:

— Pri vas pa imate novo služkinjo, kajne?

— Da. Toda kako to veste, saj je še niti videli niste?

— To drži, vendar sem videl njene prstne odtise na krožniku!

In čez nekaj časa:

— Kajne, spoštovani, da so tu svoj čas gospodarili Italijani?

— Seveda. Ste mar tudi to ugotovili na podlagi njihovih prstnih odtisov ali pa tako dobro poznate zgodovino?

— Niti eno niti drugo! Pač pa sem prej bežno pogledal skozi okno na Gregoričičevo ulico in odkril nekaj prav dobro ohranjenih italijanskih napisov...

ZA VSAK SLUČAJ

— Vinko, kaj pa držiš v roki?

— Potrdilo.

— Kakšno potrdilo?

— No, potrdilo za ženo.

— Zakaj ga pa potrebuješ?

— I zato, da ji bom lahko dokazal, da stane turška kava v murskosoboških kavarnah res 35 dinarjev in vino res 190 dinarjev, sicer je lahko ogenj v strehi...

Nande Bula:

Slovenci smo dobili parlament...

... sporočata belogardist Muri in dr. Tischler iz Celovca v zadnji številki glasila nemškega škofijskega ordinariata v Celovcu — »Naš tednik — kronika«. Naznanjata tudi, da sta na svoji seji sklenila, da ni več »Krščanske ljudske stranke« oz. »Narodnega sveta koroških Slovencev«, ker so ggnacist Steinacher, dr. Kadras iz ordinariata in bivši policijski direktor dr. Guggenberger prišli do zaključka, da dosedanja imeni priznavata Slovence na Koroškem oz. ntegneta vzbuditi celo nevarno razredno zavest, kar škoduje germanizaciji.

Takšnega mnenja je tudi Miha Krek, ki se potika po ZDA in se strinja z novim imenom »Krščanska emigrantska stranka«. Za to ime so posebno navdušeni v Vatika-

KULTURNI MONOLOG

— Tovariši! Jaz sem kulturni človek. Razumete?! Sicer je res, da se spoznam na kulturo prav toliko kot zajec na atomsko energijo, toda nikomur ne dovolim, da bi mi očital, da nisem kulturni človek. In zato, ker sem kulturni človek, ne bom dovolil, da bo mladina v moji šoli igrala tiste svoje enodejanke za Novoletno jelko. Za svoje nekulturno kulturno udeleževanje naj si poišče kakšno zadružno oštarijo. Tako! Po-vedal sem!

(Op. uredništva: Vsaka podobnost z dogodki v predelu Markovcev je zgolj slučajna!)

ANARHIJA

Profesor hoče ponazoriti dijakom pojem »anarhije«.

— Franček, povej mi, kako se imenujejo društva, ki so si postavila za cilj rušenje vsega?

— To so kegljaška društva, tovariš profesor!

— Sedil Nezaodnost! Alenka, povej mi sedaj ti, kdo so ljudje, ki hočejo vse porušiti?

— To so ljudje iz železniške uprave, ki so naročili, da morajo v Rakeku del kolodvora porušiti, namesto da bi ga obnovili!

MERKURJEV PONOS

— Glej ga no, Merkurja! Odkar je slišal, da v prodajalnah mariborskega podjetja, ki nosi njegovo ime, nudijo po najnižjih cenah visoko kakovostno pohištvo, kuhinjsko posodo, elektromaterial, steklo in porcelan, barve, lake in kemikalije, dvokolesa in radijske aparate, droge in kozmetične proizvode — je tako ponosen, da ga enostavno ne spoznaš več!

Riba v vodi...

Tako kot jaz se počuti vsakdo, ki pije ROGAŠKO SLATINO!

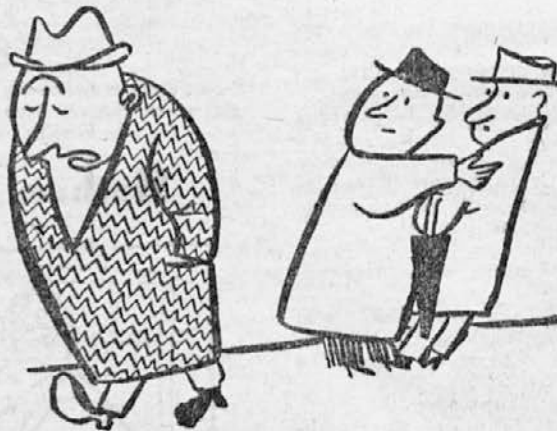

Ni mogoče

— Ta je največji lažnivec, kar sem jih kdaj srečal!

— Zakaj pa?

— Rekel mi je, da je bil v mariborski Veliki kavarni, pa je tako kisle volje!

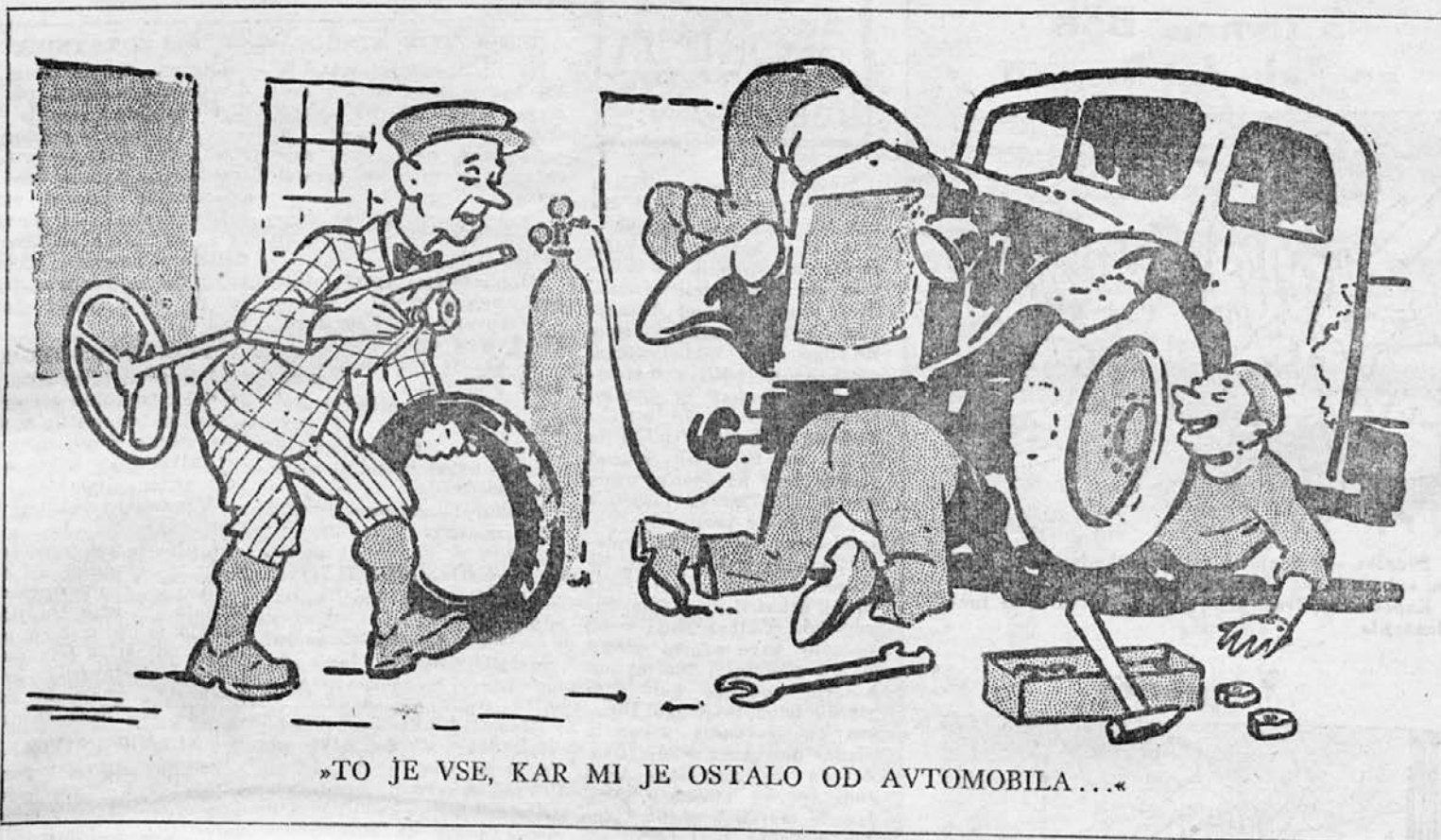

— Da, da, otročiči moji, ptica spoznaš po perju, DOLENJSKO pa po »DOLENJSKEM LISTU«!

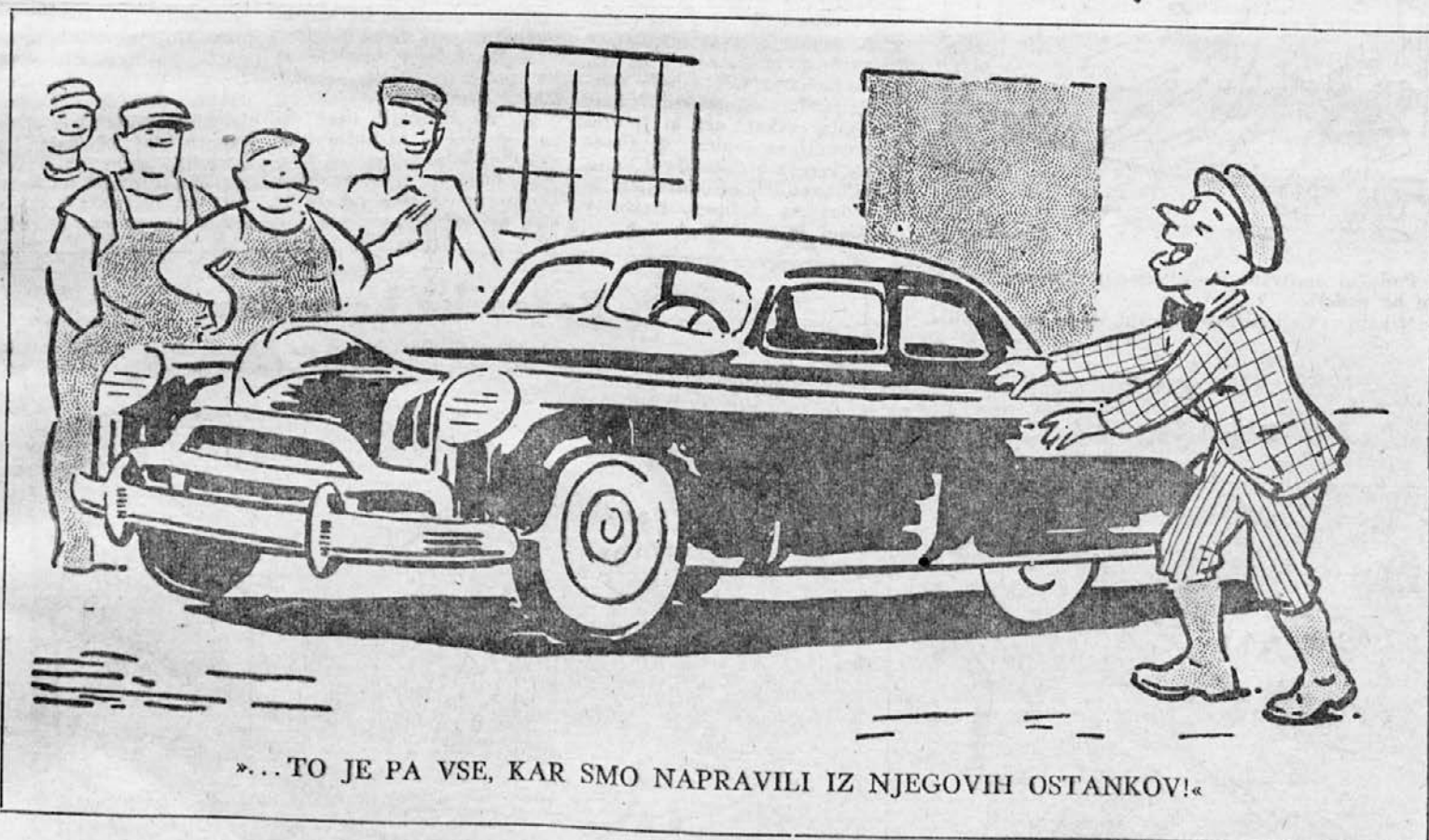
UGANKA

Hlače nosi v civilu, službo pa opravlja v krilu, a najljubše opravilo mu v civilu spet je — krilo!

Če je črn — je svetnik, ko je bel — je ex-krvnik, pol je črn, pol je bel, slavni — Vinko Zaletel!

»TO JE VSE, KAR MI JE OSTALO OD AVTOMOBILA...«

»...TO JE PA VSE, KAR SMO NAPRAVILI IZ NJGOVIH OSTANKOV!«

TAKE COPRNIJE SI NE MORE PRIVOŠČITI NITI SVENGALI, PRIVOŠČI PA SI JO LAHKO DELOVNI KOLEKTIV AVTOMEHANIKE V MARIBORU, MASARYKOVA UL. ŠTEV. 17, KI OBENEM ŽELI VSEM SVOJIM CENJ. ODJEMALCEM MNOGO SREČE IN USPEHA V LETU 1953!

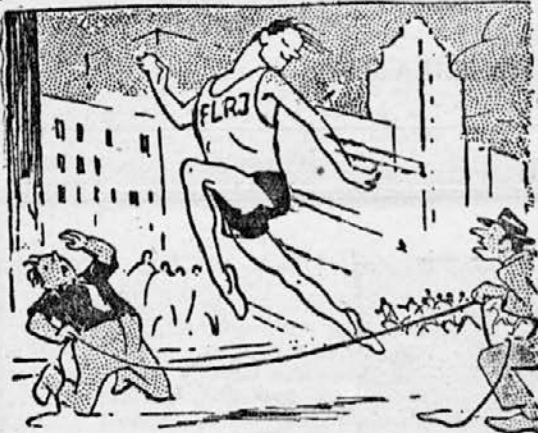
S turneje BSK po Zahodni Nemčiji

Sodnik: »Zamenjajte takoj poškodovanega igralca, saj jih imate dovolj za golom!«

Kapetan moštva: »Ne morem, to so sami funkcionarji!«

V agoniji

Politični emigrant (kompanjonu): »Napni vrvice, da bo padel!«

Mihalič: »Vaši cilji so prenizki, da bi me ovirali!«

Al' tekmovalcev od nikoder ni...

SK »Enotnost« je priredil prvo smučarsko tekmo v Podkorenu za mladince-domačine...

Novo leto smo pričeli s športnim postom — vsaj doma. Morda je naše gospodarstvo, ki se bori za čim večji izvoz, tudi vplivalo na športnike, da so se začeli izvažati. Med drugim so od dvanajstih klubov zvezne nogometne lige trije ostali doma, ostali so pa odšli v inozemstvo po zmage in poraze. Gospodarstvo pa bi moralo vplivati tudi v tem smislu na šport, da bi pazili športni forumi bolj na športni asortiman. (I) Uprava Hajduka — kot dober poznavalec gospodarstva — pa je izplačala svojim igralcem tudi izvozne premije, zaradi česar so bili nekateri njeni člani kaznovani. Gotovo bodo sedaj objavili kako odprto pismo, da so tega krivi športni novinarji, podobno kot je to storila letna skupščina Dinama ob ploskanju nekaterih članov delovnega predsedstva. Ševeda so marsičesa krivi tudi športni novinarji sami. Oni bi morali v svojih člankih nekoliko bolj lagati ali pa vsaj večkrat spustiti tiškarskega škrate v športna poročila. Če je Poročevalec 5. januarja 1953 zapisal v naslovu in besedilu, da bo 7. januarja t. l. minilo šestdeset let od smrti Nikole Tesle, zakaj naj bi športni novinar ne zapisal, da Crvena zvezda ni izgubila v Franciji proti FC »Rouenu«, ki je sedaj na sedmem mestu v drugi francoski ligi.

IZ DOMAČEGA LOGA

GLIHA VKUP STRIHA

Na Partizanskem vrhu je oni dan miličnik sasačil dva divja lovca, ki sta ravno skušala skriti svoj plen.

— Zakaj ste ustrelili zajca?! — je miličnik vprašal prvega.

— Saj ga nisem jaz. Nodolžen sem. Moj prijatelj ga je.

Pa je miličnik vprašal drugega divjega lovca:

— Tovariš, zakaj ste ustrelili divjega zajca?!

— Ker je spal in sem ga hotel prebuditi.

— Zakaj ste ga hoteli prebuditi?!

— Da bi lahko zbežal.

— In zakaj bi moral zajec zbežati?!

— Ker bi ga sicer ustrelil moj prijatelj.

KRVNO SORODSTVO

Neki Skot je imel sestanek z dekletom.

— Kako je bilo? — so ga vprašali naslednji dan prijatelji. — Si mnogo napravil?!

— Stiri šilingel! — je odvrnil Skot. — Več deklet ni imelo pri sebi.

Pred nedavnim pa so tudi trije uslužbenci kmetijske zadruge nekje na Dolenjskem sklenili, da si bodo privoščili takšno škotsko zabavo in si samovoljno zvišali življenjski standard.

— No, kako je bilo? — so jih potem vprašali. — Ste mnogo napravili?!

— Sto štirinajst tisoč dinarjev. Več v zadrudni blagajni ni bilo.

— Toda — za spremembo — repriza škotske zabave je bila na sodišču...

PRI ZDRAVNIKU

»Ampak, človek dragi, teden dni ste že zaprti, pa še danes pridete k meni!«

»Veste, tovariš doktor, saj sem hotel priti že prej, pa me je žena nadrla, češ: Kaj boš toliko jamral zaradi takšne malenkosti! Vzemi si za zgled naše kranjsko gledališče »Prešeren«, ki je že štirinajst dni zaprt, pa ga še ni vžrel hudič zaradi tega!«

PRAKTIČEN IZUM

»Janez, ali si že slišal, da je neka trgovina s čevlji v Ljubljani namestila v svoji poslovalnici rentgenski aparat, ki pokaže, kako se čevlji prilagajajo nogi?«

»Slijajno! In veš, kaj bom storil jaz?«

»Kupil si boš nove čevlje v tej poslovalnici, ali ne?!«

»Kaj še! Samo upravi internata Tovarne emajlirane posode v Celju bom predlagal, naj si še ona nabavi takšno aparaturo, ki bo pokazala, kako se hrana prilagaja želodcem dijakov.«

KLAVIR IN VOLK

Zadnjič sem šel k pevskim vajam celjske »Svobode«. — Tam so sedaj precej slabe volje. Radi bi imeli od Tovarne emajlirane posode klavir, ker ga v Samskem domu ne rabijo, pa v tovarni še premišljujejo, ali bi ga odstopili gasilcem ali »Svobodi«. Izgleda vse tako, da bodo tovarniški gasilci prevzeli delokrog »Svobode«, »Svoboda« pa naj bi počasi preusmerila svojo dejavnost v gasilsko. Pravijo, da bo tako volk sit in čreda cela, med državljani pa mir in red!!!

Božanska komedija

Nogometša Marjanovič in Štimac, ki sta bila nedavno izključena iz ljubljanskega Železničarja zaradi nediscipliniranosti, sta našla zavetje pri Odredu.

Vergil (Danteju): »Izmed vseh grešnikov sta pa edina izjema ta dva slovenska nogometša, ki nista šla niti v pekel niti v vice, temveč naravnost v nebesa.«